

pod křišťálovým lustrem v mramorové hale vyčkávám  
jak pacient pod narkózou na operačním sále usínám  
bankovní úředníci studují všechny mé mínusy  
v hrobovém tichu mizím za za-zaprášené fíkusy

bylo pondělí a mně už docházely síly  
bylo pondělí a já jsem myslel na neděli

v květinovém patře srkám kávu zdarma z kelímku  
bledé tváře nesou zprávu: Už to bude! Ještě chvilinku !  
je mi to jasný - hlavního manažera srazil motýl  
pak se mu přetrhla tkanička a ještě nedorazil

a tak se trochu stydím že cítím jen vztek ale nemůžu jinak a an  
i nechci !

jsem jako brouk hovnivál který si svou kuličku valí vztekle dál

a mezi orchidejema stála nehybně papundeklová rodina  
v životní velikosti jako vzor životního štěstí  
Žena - Skuhra, která nezávidí, jen když spí  
a chlápek s knírem snící o pustém ostrově a base piva  
oba s křečovitýma úsměvama oba ve značkových teplákách  
svý děti svírají v objetí jak záchranný kruh  
a mně už pomalu dochází vzduch ...

bylo pondělí a mně už docházely síly  
bylo pondělí a já jsem myslel na neděli

konečně zazněl gong a na displeji zablikal můj kód  
ale já jsem seděl bez pohnutí a zuřivě čuměl na špičky bot  
pak jsem vypad' ven a šel jsem domů podél jiných bank a obchodů  
cestou jsem ti koupil malej kaktus velkou pizzu a pistácie k to  
mu !

a tak se trochu stydím že cítím jen lásku ale nemůžu jinak a an  
i nechci !

jsem jako brouk hovnivál který si svou kuličku valí s láskou dá  
l